

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Barbara Driessen

Lente

Terugkijken op de maand maart: de eerste lentemaand, waarin het oude volksgezegde “maart roert zijn staart” weer volop actueel was. Het was roerig in veel opzichten. De verkiezingen, de opschoning van het dorp, het ingaan van de zomertijd, de lentekriebels in het opeens zomerse weer. Terrasjes werden weer bevolkt en de mensen deden voorzichtig afstand van hun winterjas.

In mijn tuin had de lente een dramatische wending voor een vogelpaar. Waarschijnlijk hadden ze elkaar voor een seizoen lang gevonden en waren op weg naar nestwarmte en nageslacht.

Tot ik een van hen aantrof bij de achterdeur. Dood. De partner stond er bewegingloos bij. Ik kon tot 50 centimeter naderen, hij bewoog geen veer en even leek het alsof hij al opgezet was. Zoiets had ik nog nooit gezien. Verregaande vogelliefde die eindigde met dit afscheidsritueel. Het ontroerde me. Lange tijd heb ik erbij gezeten en gewacht tot er iets gebeurde. Maar er gebeurde niets. Uren verder zat hij nog steeds bij het dode vrouwtje. Aan het eind van de middag zag ik hoe hij traag weghuppelde en nog een tijd op afstand oefende voor standbeeld.

De dode vogel heb ik de volgende dag begraven in de achtertuin.

Vervolg...

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Het is de natuur, hoor ik u denken. Als dat zo is... wat zijn we dan toch vaak vervreemd van ons eigen natuur... De snelheid waarmee we leven, de vele indrukken en de continue bereikbaarheid. Het is onze tweede natuur geworden. Willen we blijven dan moeten we meedoen. Als we afhaken dan missen we een groot deel van de dagelijkse ontwikkelingen.

De oma van 90 vertelde me dat haar achterkleinkind wel zorgde dat ze bij de tijd bleef. Trots toonde ze me de foto's van de kinderschaar. In het straatbeeld van Orvelte staat de tijd stil.

Is het daarom dat iedere zomer weer toeristen terugkomen in de tijd? In het heimwee naar langzaam leven, een manier die hier te vinden lijkt?

April doet wat hij wil...maar lammetjes trekken zich er niets van aan en huppelen vrolijk door de wei.

Ben benieuwd wat de eerste april dit jaar voor mij in petto heeft. Sinds media als Facebook en Twitter

er op los fantaseren is het erg moeilijk om nog iets unieks te bedenken. Dat Alva op die dag zijn bril verloor weten we allang sinds we het goede in de verkeerde hoek zochten. En den Briel kent geen watergeuzen meer. Dan moeten we het maar doen met het profijt van de leeftijd!

En dat in mei alle vogels een ei leggen is ook niet waar. Mijn vogelpaar is niet meer.

Een prachtig voorjaar!